

Arrest

nr. 278 159 van 30 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN RISSEGHEM
Messidorlaan 330/1
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 31 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. VAN RISSEGHEM en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en tot de Edo stam te behoren. U bent geboren op 25 november 1989 te Benin City. U woonde bij uw vader in Okkokhugbo, Ogida Barak in Benin City en nadat er strubbelingen waren tussen uw ouders woonde u enige tijd bij uw moeder te X, voorbij Ovia in de staat Edo. U keerde echter terug naar uw vader in Okkokhugbo en begon een eigen winkel in aluminium. Voor uw vertrek woonde u gedurende meer dan een jaar bij uw tante in de straat I., in de wijk Etete of ook wel in S. road, voorbij Eteke markt in Benin City. Tenslotte verbleef u gedurende één week bij een vriend J. vooraleer u Nigeria in 2016 verliet.

Nadat u junior secondary school 3 (JSS3) afwerkte, diende u te stoppen met school omdat uw vader uw scholing niet langer kon betalen. U deed allerlei jobs tot u in 2013 uw eigen zaak in aluminium opstartte.

Op een dag werd u in uw winkel benaderd door een man, die u leerde kennen als O.. U voerde werk uit voor hem en zijn vrienden. Op een gegeven moment echter zei O. dat u lid diende te worden van hun sekte indien u meer werk wilde verkrijgen. Nadat u te weten kwam dat het de sekte 'eiye fraterniteit' betrof wiens gewelddadige reputatie u bekend was, weigerde u. Ook de aanhoudende pogingen om u lid te laten worden van de sekte, sloeg u systematisch af. De eerste week van januari 2014 werd u door O. uitgenodigd op een verjaardagsfeestje in de buurt van Ekenwan barakken. U werd door O. naar buiten geroepen en aangekomen in een soort bos, werd u in aanwezigheid van 4 andere personen tegen uw wil ingewijd in de sekte. U diende een eed af te leggen en werd geslagen. Na de nacht te hebben doorgebracht in het bos, keerde u huiswaarts en ging u gedurende drie weken niet werken. Uw vader, die niet op de hoogte was van de gebeurtenissen, bracht u na drie weken naar het University of Benin Teaching Hospital. U woonde drie bijeenkomsten van de sekte bij en u nam deel aan één overval op de autosnelweg. U probeerde tevergeefs klacht in te dienen bij de politie, maar diende af te zien van uw plan aangezien ook de politieagenten tot de sekte behoorden.

Nadat u ergens in 2015 naliet de bijeenkomsten bij te wonen en u duidelijk maakte niets met de sekte te maken te willen hebben, werd u in uw winkel aangevallen door de sekteleiden en door mensen uit de gemeenschap naar het ziekenhuis gebracht. Na uw ontslag uit het ziekenhuis keerde u niet terug naar uw werk. Omdat u wilde werken, nam u uw intrek bij uw vriend J. die u voorstelde aan zijn broer die u, zonder uw medeweten, naar Agadez in Niger en vervolgens naar Libië bracht. Na gevangenschap in Libië slaagde u erin om Italië te bereiken waar u op 22 november 2016 een verzoek om internationale bescherming indiende. Nadat u in Italië een negatieve beslissing ontving reisde u via Frankrijk naar België waar u op 29 april 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende. Nadat uw verzoek op 30 oktober 2019 onontvankelijk werd verklaard, werd België op 17 februari 2020 alsnog verantwoordelijk gesteld voor de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming. Bij terugkeer naar Nigeria vreest u door het broederschap te zullen worden gedood.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: (1) medisch attest (dd.07/02/2020, Dr. Wattiez), (2) een origineel certificaat van Odumamwen Alumimum company (dd. 26/01/2010), (3) een origineel overlijdensbericht van uw moeder, (4) een origineel overlijdensbericht van uw vader en (5) een originele overlijdensakte van uw moeder.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Wat betreft het stuk die u neerlegt met betrekking tot uw mentale gezondheidstoestand, moet er immers op worden gewezen dat het zeer summiere attest (dd. 07/02/2020, Dr. Wattiez) louter melding maakt van 'stress post trauma' en dat op basis van de vastgestelde symptomen sprake is van een psychologisch lijden. Dit stuk is echter niet van die aard om aan te tonen dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Uit het neergelegde stuk blijkt immers niet hoe tot deze vaststelling is gekomen en of, en in welke mate, deze vaststelling uw deelname aan de asielpprocedure beïnvloedt.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U verklaart Nigeria te hebben verlaten nadat de Eiye sekte u om het leven wou brengen omdat u niet langer wilde deelnemen aan hun activiteiten. Uw verklaringen omtrent uw betrokkenheid bij de sekte en de vervolgingsfeiten die daaruit voortvloeien, kunnen echter niet overtuigen.

Er dient vooreerst te worden opgemerkt dat de tegenstrijdigheden tussen uw opeenvolgende verklaringen de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten in uw land van herkomst Nigeria danig ondermijnen. Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) door een vriend geïntroduceerd te zijn geweest bij het broederschap 'Cult of the Eiyé' maar, wanneer u zag wat ze deden, bijvoorbeeld het bestelen en vermoorden van mensen, te hebben gezegd er geen deel van te hebben willen uitmaken. U was van 2014 tot 2016 aangesloten bij het broederschap. U voor de DVZ gevraagd een kort overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot uw vlucht uit uw land van herkomst, antwoordde u 'In januari 2014 om 1 uur 's nachts werd ik door een vriend genaamd O. geïntroduceerd bij de cult of the Eiyé. Hij had mij kunnen **overtuigen** doordat hij enkel maar positieve dingen zei over de cult. In 2015 wou de cult echter dat ik mensen bestelde [bestal] en personen vermoordde van andere groepen, daarnaast gebruikten politiekers ons als speeltjes om mensen te vermoorden... Ik wou dat niet. Ik wou niet behoren tot een cult die zulke dingen deed, ik wou vertrekken uit de cult. Ik zei tegen de leider van de cult die Soyinka heet, dat ik ermee wou stoppen, dat ik niet langer deel wou uitmaken van de cult. Hij zei dat ik niet kon vertrekken uit de cult. Dat als ik uit de cult zou vertrekken, ze me zouden vermoorden. De cult begon met mij te vechten en ze staken mij met een fles in mijn arm, been, hoofd en in mijn rug. Ik heb daardoor nu nog steeds longproblemen. Ik ben een Christen en ik kon niet blijven voortleven met zulke mensen dus ik besloot te vluchten uit het land. De hele cult is op zoek naar mij om mij te vermoorden.'

Het dient opgemerkt dat uw verklaringen op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) betreffende de toetreding tot de cultus danig verschillen van uw verklaringen voor de DVZ. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u immers op een dag, wanneer u werkzaam was bij het aluminiumbedrijf, benaderd te zijn geweest door een man die u meermaals werk bezorgde. Wanneer u door hem werd benaderd, weet u niet meer (zie notities, p. 26). Nadat u het werk had gedaan, werd u opnieuw benaderd door de man die u zei lid te moeten worden van hun sekte indien u meer werk wilde krijgen. U vroeg hem welke sekte, waarop hij antwoordde dat de sekte eiyé fraterniteit/broederschap heet. U gaf echter aan geen lid te willen worden van de sekte daar u reeds hoorde over de sekte en u op de hoogte was hoe ze mensen doden. Gevraagd wat u allemaal al wist van de sekte, geeft u aan niet heel veel over hem [hen] te weten, maar te hebben vernomen dat ze mensen doden, mensen ontvoeren en vechten met rivaliserende sektes (zie notities, p. 27). Hoewel u trachtte om deze persoon te ontwijken, bleef hij naar de winkel komen en bleef hij over de sekte praten, ook wanneer jullie samen iets gingen drinken. Op een dag begin januari 2014 werd u door hem uitgenodigd in een club in de buurt van Ekenwan barakken, waar een verjaarsfeestje werd gevierd. Op een gegeven moment werd u door uw vriend, O., naar buiten geroepen om u iets te laten zien. Aangekomen in een soort bos, wachtten vier bewapende personen u op en zeiden dat u vandaag zou worden ingewijd in de sekte en dat u zou worden gedood indien u weigerde. Nadat u tijdens uw inwijding werd geslagen, spendeerde u de nacht in dat bos, tot u de volgende ochtend, met behulp van een motor, huiswaarts keerde. Hoewel u gedurende drie weken niet ging werken, bracht u uw vader, die reeds met gezondheidsproblemen kampte, niet op de hoogte. Na drie weken echter, wanneer uw vader uw toestand zag verslechteren, bracht hij u in allerijl naar het University of Benin Teaching Hospital. U liet na klacht in te dienen bij de politie in het politiekantoor state CID daar leden van de sekte daar werkzaam waren. Daags nadien kwam O. u opzoeken met de vraag of u antwoord kon geven, waarop u volhardde geen lid te willen worden van de sekte maar door hen te zijn gedwongen (zie notities, p. 4-5). U geconfronteerd met uw verklaring voor de DVZ dat O. u had kunnen overtuigen om u aan te sluiten bij de sekte door enkel positieve dingen te zeggen over de sekte, herhaalt u dat hij u, na het afronden van zijn werk, probeerde te overtuigen om lid te worden van de sekte. Gevraagd of hij u kon overtuigen, stelt u nogmaals dat hij u probeerde te overtuigen. Na herhaling van de vraag, geeft u aan dat het hem niet was gelukt en hij u om die reden uitnodigde voor een verjaardagsfeestje (zie notities, p. 27). Dienaangaande dient vooreerst opgemerkt dat het ten zeerste verwondert dat u, die meermaals werd benaderd door een vreemde man, genaamd O., die u halsstarrig trachtte te overtuigen om lid te worden van de sekte, met diezelfde man uit ging en naar een feestje ging, terwijl u zou hebben volhard in uw weigering om lid te worden van voormelde sekte. Erop gewezen voor de DVZ wel te hebben verklaard dat hij u kon overtuigen, herhaalt u dat het hem niet lukte en u enkel kon worden ingewijd wanneer u met hem naar het verjaardagsfeest ging. Gevraagd hoe hij u probeerde te overtuigen, antwoordt u kortweg 'met zoveel dingen'. Gepeild naar concrete dingen, stelt u dat O. zei dat de sekteleiden hoge pieten tellen en u veel werk zou krijgen indien u lid zou worden. Gevraagd of hij nog dingen zei, verklaart u toen te hebben gezegd geen werk van hen te willen indien dat de reden was dat u werk werd gegeven (zie notities, p. 27-28). **Waarom u voor de DVZ aangaf door O. te zijn overtuigd doordat hij enkel goede dingen zei over de sekte, terwijl dat volgens uw verklaringen op het CGVS niet zou zijn gebeurd en u zou zijn gedwongen, kan u niet verklaren.**

In de loop van 2015, wanneer u zag waarmee de sekteleiden zich bezighielden, zei u tegen uw vriend O. niets te maken te willen hebben met de sekte, waarop hij aangaf dat het verlaten van de sekte, uw dood zou betekenen. Nadat u niet langer naar de wekelijkse zondagse bijeenkomsten in een onafgewerkt gebouw in het bos ging, werd u opnieuw benaderd door O., met de vraag waarom u de vergaderingen niet langer bijwoonde, waarop u opnieuw aangaf geen lid te willen worden van de sekte en niets met de sekte te maken te willen hebben. Het verwondert danig dat wanneer u verder tijdens het persoonlijk onderhoud wordt gevraagd om welke reden u stopte met de bijeenkomsten, u aangeeft te zijn gestopt omdat u anders geen tijd meer zou hebben voor uzelf. Dienaangaande dient overigens opgemerkt dat u voor de DVZ vermeldde de leider van de groep Soyinka te hebben verteld te willen stoppen en niet langer deel te willen uitmaken van de sekte (zie vragenlijst CGVS, vraag 5).

Op een ochtend echter kwamen enkele jongens naar uw werkplaats, nadat ze ook bij uw huis waren langsgelopen, en begonnen te schieten. Er ontstond een gevecht waarbij u gewond geraakte en u deed alsof u dood was. Na afloop werd u door mensen uit de buurt naar het ziekenhuis gebracht en na uw ontslag uit het ziekenhuis, keerde u niet terug naar uw werk. Verder tijdens het persoonlijk onderhoud stelt u drie dagen na uw ontslag uit het ziekenhuis naar de politie te zijn gegaan, terwijl u dat in uw vrij relaas situeert na uw inwijding en eerste opname in het ziekenhuis. Vervolgens gevraagd wat u nadien deed, stelt u terug te zijn gegaan naar uw winkel en na een tijdje opnieuw bezoek te hebben gekregen van O., wat niet overeenkomt met uw eerdere verklaring niet te zijn teruggekeerd naar uw werk (zie notities, p. 5 en p.33-34). **Uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS betreffende de vervolgingsfeiten zijn danig tegenstrijdig dat er geen geloof aan kan worden gehecht.** Wanneer ze er echter achter kwamen dat u nog in leven was, kwamen ze in uw gemeenschap, Okhokhugbo, wijk Ogida barakken, zoeken en zeiden tegen uw vader dat ze hem zouden doden indien ze u niet zouden vinden. Aangezien uw vader reeds een hoge bloeddruk had, kwam hij, vanwege de stress van de dreigementen, volgens uw verklaringen, na uw aankomst in Europa vroegtijdig om het leven. U hield zich schuil in de woning van uw vriend J., en wanneer de sekteleiden erachter kwamen waar u zich bevond, werd u door J. aan zijn broer overhandigd die u, zonder uw medeweten, naar Abuja en Agadez in Niger bracht.

Uw verklaringen omtrent uw toetreding tot de sekte gaan dus van vrijwillige toetreding nadat men u overtuigde door enkel positieve dingen te zeggen over de sekte, tot gedwongen toetreding aangezien u op de hoogte was van de activiteiten van de sekte. Voor de DVZ liet u bovendien optekenen in de loop van 2015 te weten te zijn gekomen wat de sekte deed, terwijl u op het CGVS aangeeft reeds bij het begin te hebben geweten wat de activiteiten van de sekte waren en om die reden halsstarrig te hebben geweigerd om lid te worden. **De omstandigheden van introductie en toetreding tot de sekte verschillen bijgevolg danig dat de geloofwaardigheid van uw betrokkenheid in het gedrang komt.** **Wat verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw lidmaatschap van Eiye fraterniteit ondermijnt, is uw flagrante onwetendheid wat betreft de sekte.** U geeft aan de eerste week van januari 2014 door O. uitgenodigd te zijn geweest op een verjaardagsfeest en aldaar naar de bossen te zijn gegaan waar u gedwongen werd ingewijd bij de sekte. Gevraagd om te vertellen over de inwijding, stelt u bij aankomst in het bos, waar 4 andere personen stonden, geblinddoekt te zijn geweest met een rode stof en met een stuk hout te zijn geslagen alsook klappen te hebben gekregen. U voegt toe dat ze nadien zijn vertrokken en u daar tot de ochtend bleef liggen. Gevraagd hoe u wist dat het uw inwijding betrof, verklaart u dat O. drie weken later, na ontslag uit het ziekenhuis, terugkwam en u vertelde dat wat drie weken eerder gebeurde, uw inwijding was. Op de vraag of er tijdens de inwijding iets tegen u werd gezegd, antwoordt u dat er niets werd gezegd, enkel bij aankomst dat het uw laatste dag was: indien u zou weigeren, zou u immers worden gedood en zou niemand erachter komen. Pas wanneer u uitdrukkelijk wordt gevraagd of u een eed aflegde, stelt u dat te hebben gedaan omdat u geen keuze had en te hebben gezegd de sekte nooit te zullen verlaten. Het spreekt tot de verbeelding dat u de eed pas vermeldt wanneer u daar expliciet naar wordt gevraagd. Aangespoord om te vertellen over die eed, antwoordt u 'wat er ook is, wat ik daar gezien had, zal ik nooit verder vertellen'. Van wie u die eed moest afleggen, weet u niet aangezien u de mensen hun gezicht niet kon zien, doch enkel hun stemmen kon horen, implicerende dat ze meer hebben gezegd dan het uiten van bedreigingen zoals u eerder beweerde. U, omwille van uw fragmentarische verklaringen, gevraagd om te vertellen wat er allemaal is gebeurd, stelt u simpelweg bij aankomst aldaar te zijn ingewijd. Nogmaals gevraagd om te vertellen wat er allemaal gebeurde daar u het dusver niet duidelijk maakte, geeft u aan dat het slagen deel uitmaakt van de inwijding en je voor de inwijding eerst een pak rammel krijgt. Gevraagd wat gebeurde na aankomst in het bos, verklaart u te zijn aangekomen in het bos, waarop iemand zei dat het vandaag uw laatste dag was en u werd ingewijd, waarna u werd ingewijd als lid van de sekte. U erop gewezen nog steeds niet te hebben vernomen wat er precies gebeurde, antwoordt u alles wat daar is gebeurd en iets anders niet te weten. Pas wanneer het u wordt gevraagd, geeft u aan de eed te hebben afgelegd voor u werd geslagen (zie

notities, p. 28-30). **Uw onsamenhangende en weinig gedetailleerde verklaringen kunnen niet overtuigen dat u werkelijk zou zijn ingewijd bij de geheime Eiye sekte.** Drie weken later, na uw ontslag uit het ziekenhuis, werd u opnieuw benaderd door O. en gaf u aan enkel vrienden te kunnen worden maar niet door te zullen gaan met de sekte. Ook ging u naar het politiekantoor om klacht neer te leggen wanneer u het ziekenhuis verliet, maar zag u af van uw plannen wanneer u sekteleiden zag die deel uitmaakten van de politie. Gevraagd hoe u hen herkende, stelt u dat ze aanwezig waren op de plaats van de bijeenkomsten, in een onafgewerkt gebouw in het bos. Gevraagd wanneer u daar was, stelt u daar ongeveer drie keer te zijn geweest. Het CGVS ziet niet in hoe u na uw inwijding, gevolgd door drie weken afwezigheid op het werk en een ziekenhuisopname, waarna u naar de politie ging, drie vergaderingen zou hebben kunnen bijwonen. Verder tijdens het persoonlijk onderhoud stelt u pas na uw tweede ziekenhuisopname, na de aanval in uw werkplaats, naar de politie te zijn gegaan wat echter niet overeenkomt met uw verklaringen in het kader van uw vrij relaas. Gevraagd wanneer u de eerste keer naar een bijeenkomst ging, stelt u dat uw vriend u na de inwijding kwam halen en u een eerste keer naar de bijeenkomst ging. Hoe lang er tussen de inwijding en uw eerste bijeenkomst zat, herinnert u zich niet. Het verwondert eveneens dat u, die geen lid wilde worden van de sekte, alsnog vergaderingen bijwoonde. U hierop gewezen, stelt u geen keuze te hebben gehad aangezien u werd ingewijd. Gevraagd om te vertellen over die bijeenkomsten, kunnen uw verklaringen evenmin overtuigen daar u louter aangeeft dat iedereen er zit en ze aan het volgende denken wat gaat gebeuren. Aangezien u niet met hen meeging, weet u niet wat hun plannen waren. Gevraagd waarover ze specifiek praatten, verklaart u dat wanneer er moet worden gevochten jullie meegingen met geweren en dat jullie deelnamen aan ontvoeringen en overvallen – waarmee u geen antwoord biedt op de vraag. Wederom gevraagd om te vertellen over concrete en specifieke opdrachten die tijdens die bijeenkomsten werden besproken, geeft u aan meer over die mensen te hebben geweten indien u langer bij hen was gebleven. U erop gewezen dat u naar drie vergaderingen ging en gevraagd om te vertellen wat er toen werd besproken, verklaart u de eerste keer aan de andere leden te zijn voorgesteld als lid van hun sekte, de tweede keer te hebben vernomen elke zondag 20 naira te moeten betalen als wekelijkse bijdrage en de derde keer dat u iedere nacht buiten diende te gaan om een overval te plegen. Meer kan u niet vertellen over de vermeende vergaderingen. Bovendien kan u niet duiden wie er aanwezig was tijdens die vergaderingen aangezien er veel mensen aanwezig waren en u ze niet allemaal kan herinneren. Ook de naam van de persoon die de vergaderingen leidde, weet u niet langer. U gevraagd of u deelnam aan overvallen en kidnappings, geeft u aan één keer te zijn meegegaan op een opdracht bij een overval op de autosnelweg. U kan echter geen details verschaffen over deze opdracht. Wanneer u immers wordt gevraagd om te vertellen wat er is gebeurd aangezien u deelnam, geeft u louter aan te hebben deelgenomen aan wat gebeurde en niet meer te weten. U erop gewezen te hebben deelgenomen en bijgevolg te moeten kunnen vertellen wat er is gebeurd, bijvoorbeeld wat u zag en wie er was, antwoordt u erg beknopt op de autosnelweg auto's te hebben tegengehouden en GSM toestellen en geld te hebben afgenomen van de mensen. Opnieuw gevraagd om in detail te vertellen, stelt u dat er niets anders is en te hebben gezien dat ze ontvoeren en overvallen. **Er dient kortom te worden vastgesteld dat uw weinig uitvoerige en nauwelijks gedetailleerde verklaringen omtrent uw inwijding en uw vermeende activiteiten bij de sekte niet kunnen overtuigen er werkelijk deel te hebben van uitgemaakt.**

De functie van O., die u zou hebben geïntroduceerd bij de sekte, binnen de sekte kent u niet, noch wat zijn taak behelsde (zie notities, p. 27). Hoewel u aangeeft dat er veel leden waren, kent u enkel O. bij naam. Ook de mensen met wie u zou hebben deelgenomen aan de overval kent u niet aangezien het mensen zijn van verschillende plaatsen. De naam van de leider van de sekte kent u ook niet, wat verwondert daar u voor DVZ nog de naam Soyinka als leider van de groep vermeldde (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). **Ook uw overige verklaringen betreffende de sekte kunnen niet overtuigen.** Gevraagd om alles wat u weet over de sekte te vertellen, verklaart u niet lang bij die mensen te zijn gebleven en bijgevolg geen details te kennen. U weet niet of de sekte nog een andere naam heeft, noch hoe en wanneer de sekte werd opgericht. Ook betreffende de organisatie van de sekte in Nigeria bent u niet op de hoogte. U kan niet verduidelijken of ze codetaal gebruiken en hoe ze met elkaar communiceren. U kan correct duiden dat het logo een adelaar is, en ze alsook blauwe baretten dragen, maar u weet niet waarom het een adelaar is. Volgens een BBC artikel betekent 'Eiye' in het Yoruba vogel en wordt elke stad waarin leden zich bevinden een 'nest' genoemd, met het 'moedernest' in Ibadan (zie administratief dossier). Bovendien geeft u aan de sekte te kunnen herkennen aan de blauwe baret en de manier waarop ze handen schudden, namelijk het in elkaar haken van de handen en het omhoog doen van de duim. Als iemand zijn duim omhoog doet en de andere persoon hetzelfde doet, weet je van elkaar dat je lid bent van dezelfde sekte. Dat u deze informatie beheerst, betekent echter niet dat u lid bent geweest van voornoemde sekte, des te meer aangezien uw overige informatie danig gebrekkig is. Zo weet u ook niet of leden van de sekte hun echte naam gebruiken (zie notities, p. 30-34).

Bovendien kunnen uw verklaringen betreffende uw opeenvolgende verblijfplaatsen in Nigeria niet overtuigen, waardoor opnieuw de geloofwaardigheid van de geopperde vervolgingsfeiten in het gedrang komt. U tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd om een overzicht te geven van alle plaatsen waar u woonde in Nigeria, van uw geboorte tot uw vertrek uit Nigeria, antwoordt u 'Okkokhugbo, Ogiba Barak in Benin City – E. road, daar verbleef ik, voorbij Ovia, Edo state – ook in S. road, voorbij Eteke markt, in Benin City'. Gepeild naar uw laatste adres, geeft u nummer 20 Etete wijk, I. straat in Benin City, waar u meer dan een jaar was. U verliet het adres (en Nigeria) waar u met uw tante woonde, nadat uw tante stierf. Gevraagd waar u voor I. straat woonde, geeft u aan Okkokhugbo te hebben verlaten, naar E. road te zijn gegaan en vandaar naar I. straat. Hoe lang u in E. road, waar u met uw moeder woonde, verbleef, weet u niet. Ook hoe lang u in Okkokhugbo woonde met uw vader, kan u niet precies stellen, enkel dat u er lang woonde. Gevraagd naar S. road, stelt u er met uw tante te hebben gewoond maar u de periode niet te herinneren. Gevraagd voor of na welk adres u in S. road woonde, geeft u aan van E. naar S. road te zijn gegaan. Nadat uiteindelijk blijkt dat S. road en I. straat klaarblijkelijk eenzelfde adres betreft, kan worden geconcludeerd dat u van uw vader in Okkokhugbo verhuisde naar uw moeder in E./Ekor om tenslotte naar uw tante in I. (straat), of Etete, S. road, te gaan. U voegt toe dat Etete een grote gemeenschap is en I. een straatnaam. Gevraagd om welke reden u bij uw tante woonde, stelt u gewoon weg te hebben willen gaan wanneer het probleem was begonnen en u in huis werd genomen door een vriend wanneer de druk u teveel werd, waarmee u geen antwoord verschaft op de vraag. U bijgevolg dezelfde vraag nogmaals gesteld, geeft u aan omwille van de druk van de sekte intrek te hebben genomen bij uw tante en veel problemen te hebben gekend wanneer u bij haar verbleef waardoor u er niet langer kon verblijven en u naar uw vriend verhuisde in Ogida barak – een verblijfplaats die u eerder niet vermeldde wanneer u om een overzicht werd gevraagd. U geeft aan één week bij uw vriend J. te zijn gebleven vooraleer hij u aan zijn broer overhandigde. Verder tijdens het persoonlijk onderhoud echter geeft u aan niet langer te weten hoe lang u bij J. verbleef en zelfs geen schatting te kunnen geven, hoewel u hem wel aanduidt als uw werkgever en klusjes voor hem te hebben uitgevoerd (zie notities,p.25). U bevestigt voor Jeffrey bij uw tante te hebben gewoond, maar wanneer wordt gevraagd of u voor uw tante bij uw moeder woonde, stelt u bij uw moeder te zijn geweest en dan bij uw vader te zijn gegaan voor het probleem u overkwam. U voegt toe dat de winkel niet ver van de woning van uw vader lag. U erop gewezen te moeten duiden waar u precies woonde, met wie en wanneer, geeft u aan het reeds te hebben uitgelegd en na vraag om verduidelijking, stelt u tezamen met uw vader in zijn woning in Okkokhugbo, huisnummer 1, I. close te hebben gewoond, om vervolgens intrek te nemen bij uw moeder in E. road en tenslotte bij uw tante in S. road, in de buurt van Etete, I. straat te hebben gewoond. Op de vraag waarom u van het huis van uw vader naar het huis van uw moeder ging, stelt u omwille van de problemen het huis van uw vader te hebben verlaten en naar uw moeder te zijn gegaan, herhalende dat uw werk niet ver was van de woning van uw vader. Het verwondert echter dat u niet kan duiden wanneer u naar de woning van uw moeder ging, daar de verhuis ingegeven zou zijn geweest door uw problemen, die u wel in de tijd weet te duiden. Ook wanneer u precies naar het huis van uw tante ging, herinnert u zich niet. Evenmin kan u verduidelijken wanneer in het jaar 2016 (begin, midden of einde) u Nigeria verliet. U gevraagd hoe het komt dat u zich bepaalde dingen niet meer kan herinneren, geeft u aan teveel kopzorgen te hebben en u bijgevolg sommige dingen niet te herinneren.

Verder tijdens het persoonlijk onderhoud echter geeft u aan naar uw moeder te zijn verhuisd omdat uw ouders niet meer samen waren. U gevraagd naar de precieze reden of aanleiding dat u van uw vader naar uw moeder verhuisde, geeft u aan de woning van uw vader te hebben verlaten wanneer uw moeder en vader problemen hadden met elkaar. Nadien echter, wanneer u bij uw moeder woonde, veranderde u van gedachte en keerde u terug naar uw vader. Na uw terugkeer opende u in 2013 uw eigen zaak die u gedurende meer dan een jaar runde. Zoals eerder aangegeven, werd de verhuis niet ingegeven door de problemen die u zou hebben gekend met de sekte. Voor de DVZ vermeldde u echter ongeveer de laatste drie jaar voor uw vertrek aluminium ramen en deuren te hebben geplaatst voor een baas, en niet dat u sinds 2013 meer dan één jaar een eigen zaak in aluminium had, zoals u beweert op het CGVS (zie verklaring DVZ, vraag 12). Opnieuw kan u zich niet herinneren wanneer uw ouders uit elkaar gingen, noch hoe lang u bij uw moeder heeft gewoond. Evenmin kan u duiden of u maanden dan wel jaren bij uw vader woonde na terugkeer van uw moeder. Dienaangaande dient opgemerkt dat u voor de DVZ verklaarde van uw geboorte tot uw vertrek naar Europa in 2016 op nummer 1 I. straat, Ogedabarak in Benin City te hebben gewoond (zie verklaring DVZ, vraag 10). Ook wat betreft uw verblijf bij uw tante kunnen uw verklaringen niet overtuigen. Vooreerst herinnert u zich niet wanneer u naar uw tante ging, noch hoe lang u er zou hebben verbleven. Wat echter des te meer verwondert, zijn uw aarzelende verklaringen betreffende de aanleiding van de verhuis naar uw tante. U immers gevraagd wat er precies gebeurde dat u naar uw tante ging, stelt u erg algemeen bij uw tante hebben kunnen 'chillen' wanneer u het probleem kende, wat echter niet lukte. Gevraagd wat er precies gebeurde, peilende naar de concrete aanleiding, antwoordt u wederom erg algemeen dat het te maken had met de sekte en u reeds had aangegeven niet

langer te willen en geen lid te willen worden. Dezelfde vraag nogmaals gesteld, herhaalt u het voorgaande: de kwestie met de sekteleiden en dat u niet naar uw tante zou zijn gegaan indien het niet zou zijn gebeurd. Opnieuw gepeild naar een specifieke gebeurtenis die resulteerde in de verhuis naar uw tante, geeft u opnieuw aan dat het probleem met de sekte was begonnen en u niet langer veilig was in de buurt waar u zich bevond. Een concreet en specifiek antwoord op de meermaals aan u gestelde vraag weet u niet te formuleren. Wat betreft het verblijf bij uw tante, verklaart u helemaal niets te hebben gedaan omdat uw leven in gevaar was. Gevraagd wat u gans de dag deed, herhaalt u niets te hebben gedaan omdat uw leven in gevaar was. Nadat de vraag wordt herhaald, geeft u aan in de buurt te hebben rondgewandeld en terug huiswaarts te zijn gegaan. U voegt toe dat haar woonplaats 'een beetje ver' was van de woonplaats van uw vader. Tenslotte dient dienaangaande opgemerkt dat u niet kan duiden wanneer uw tante stierf, wat u eerder echter aanduidt als de reden van uw vertrek aldaar. Verder stelt u bij J. te zijn geweest wanneer uw tante om het leven kwam. Wat dienaangaande overigens verwondert is uw verklaring tijdens uw verblijf bij uw tante geen problemen te hebben gekend met de sekteleiden, terwijl u er (vermoedelijk) meer dan één jaar zou zijn geweest en louter om te werken naar het huis van J. te zijn gegaan (zie notities, p.10-13). Gevraagd om welke reden u naar J. ging, geeft u aan naar hem te zijn verhuisd opdat u aan de slag zou kunnen gaan in de carwash waar hij werkte.

Ook wat betreft uw reisweg dient opgemerkt dat uw verklaringen niet kunnen overtuigen. De broer van J., bij wie u voor uw vertrek uit Nigeria verbleef, zou uw reis zonder uw medeweten hebben geregeld en u zou pas bij aankomst in Agadez in Niger te weten te zijn gekomen dat u Nigeria verliet. Hoe werd betaald voor de reis weet u evenmin aangezien u zelf niets betaalde. Bij DVZ gaf u echter aan door uw werkgever te zijn geholpen met het regelen van de reis en bijgevolg niet te kunnen zeggen hoeveel uw reis van Nigeria naar Italië heeft gekost. U tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS op deze verklaringen gewezen, verwijst u naar J. die u aan zijn broer had overhandigd. Gevraagd of J. uw werkgever was, stelt u, voor de druk enorm werd, wat klusjes te hebben uitgevoerd wanneer u bij hem verbleef. Hoe lang u bij J. verbleef, weet u niet meer – zelfs niet of het dagen, weken of maanden betreft, terwijl u eerder aangaf één week bij hem te hebben gewoond (zie notities, p.12 en p.25).

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: (1) medisch attest (dd.07/02/2020, Dr. Wattiez), (2) een origineel certificaat van Odumamwen Aluminum company (dd. 26/01/2010), (3) een origineel overlijdensbericht van uw moeder, (4) een origineel overlijdensbericht van uw vader en (5) een originele overlijdensakte van uw moeder. U verklaart het medisch attest neer te leggen ter staving van de verwondingen die u opliep tijdens het gevecht met de sekteleiden in uw winkel, waarbij u verwondingen opliep aan uw hand, rug, been en uw hoofd. Het neergelegde attest stelt dat u verklaart slagen te hebben gekregen met een fles, resulterende in grote littekens op onder andere uw rug, voorarm en rechterbeen. Verder wordt er gewag gemaakt van posttraumatische stress. Wat betreft het attest dient opgemerkt dat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, die aanleiding zouden hebben gegeven tot de verwondingen, niet geloofwaardig zijn. Een medisch attest is enkel dienstig indien het geloofwaardige verklaringen staat en is geenszins in staat om een ongeloofwaardig bevonden relaas om te buigen, daar de vastgestelde littekens eender waar, in eender welke situatie, door eender wie kunnen zijn veroorzaakt en een dokter bijgevolg enkel uitspraak kan doen over de objectieve bevindingen, doch geen uitsluitel kan geven over de oorzaak hiervan. Overigens verduidelijkt het summiere attest geenszins hoe werd vastgesteld dat u posttraumatische stress zou hebben, noch in welke mate deze vaststelling een invloed zou kunnen hebben op uw deelname aan de asielprocedure.

De door u neergelegde originele overlijdensakte van uw moeder, het origineel overlijdensbericht van uw moeder en het origineel overlijdensbericht van uw vader tonen louter aan dat uw ouders om het leven zijn gekomen en tonen de geopperde vervolgingsfeiten niet aan. Evenmin kan op basis van de neergelegde documenten worden geconcludeerd dat het overlijden van uw ouders te maken zou hebben gehad met uw vermeende problemen met de sekte en dat u door uw familie zou worden verweten de reden te zijn van het overlijden van uw moeder omdat ze door uw problemen veel kopzorgen had. De overlijdensakte van uw moeder stelt immers dat zij een natuurlijke dood stierf (beroerte ten gevolge van hypertensie). Het overlijdensbericht van uw vader maakt dan weer melding van 'hoge suiker', die tot zijn dood zou hebben geleid.

Tenslotte dient opgemerkt dat het neergelegde document van Odumamwen aluminum company, stellende dat u van 14 april 2006 tot 14 april 2009 stagiair was, door u neergelegd teneinde uw werkzaamheden in Nigeria aan te tonen, de geopperde vervolgingsfeiten niet aantoonst daar het louter betrekking heeft op uw werkzaamheden in Nigeria, die door het CGVS niet in twijfel worden getrokken. Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_no_rd-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en militias. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. **Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.**

Op basis van artikel 57/5 quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift een schending aan van "het beginsel van behoorlijk bestuur, van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de manifeste appreciatiefout, van de schending van de artikelen 62, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980".

Hij ontwikkelt dit middel als volgt:

"Het CGVS heeft geweigerd verzoeker asiel te verlenen, omdat het van mening was dat het relaas van Mijnheer I. niet geloofwaardig was, en heeft verschillende argumenten aangevoerd om de waarheidsgetrouwheid van de verklaringen van verzoeker in twijfel te trekken.

In de eerste plaats is betoogd dat verzoeker niet heeft deelgenomen aan de activiteiten van de sekte "Eiye fraterniteit", omdat zijn verklaringen niet duidelijk waren, met name wat zijn inwijding betreft.

Het CGVS gaat verder en is van mening dat er tegenstrijdigheid is tussen de verklaringen bij DVZ en CGVS.

Dergelijke argumenten houden eenvoudigweg geen rekening met het profiel van de verzoeker of met de context waarin zijn of haar inwijding heeft plaatsgevonden.

Over de vergelijking tussen de verklaringen bij DVZ en de verklaringen bij CGVS moet de volgende onderlijnen.

In de eerste plaats moet erop worden gewezen dat de man niet veel scholing heeft gehad.

Al heel vroeg moest hij stoppen met school omdat het voor zijn vader onmogelijk was om zijn studies te blijven betalen.

Bovendien bleek tijdens zijn eerste gesprek in het CGVS dat de heer de door de beschermingsfunctionaris gestelde vragen niet begreep.

Hij spreekt geen Engels, maar Edo/Pidgin Engels.

Verzoeker is dus een tweede keer opgeroepen, met een tolk, om zijn onderhoud met het CGVS te kunnen voeren.

Zijn ondervraging in het DVZ vond echter plaats zonder tolk.

Het is dan ook zeer waarschijnlijk dat Mijnheer I. tijdens zijn eerste verhoor zijn woorden niet volledig heeft begrepen.

Bovendien, de onderhouden bij DVZ kunnen erg kort zijn.

Het valt vaak dat DVZ naar het onderhoud bij CGVS verwijst om te zeggen dat de asielzoekers tijd om alle dingen uit te leggen.

In dergelijke omstandigheden kunnen de onderhouden bij DVZ verkort worden en alle de nuttige informatie niet genoteerd zijn.

In dergelijke omstandigheden is het gevoelig om een argument te nemen op basis van een vergelijking tussen de verklaringen bij DVZ en bij CGVS.

In dergelijke omstandigheden maakt het CGVS manifeste appreciatiefout in zijn lezing van het dossier van de verzoeker.

Er is bijgevolg een schending van het behoorlijk bestuur in zijn tak van de zorgvuldigheidsplicht.

Dan moet het CGVS, wat de verklaringen van Mijnheer I. betreft, rekening houden met de context.

O. legde hem uit, dat hij vrienden had met wie hij ook over verzoekers bedrijf kon praten, waardoor hij meer werk zou kunnen krijgen.

Mijnheer I. had moeite om de eindjes aan elkaar te knopen, dus hij zag er geen kwaad in en stemde toe.

Hij deed het werk dat zijn vriend hem gaf, soms voor andere mensen die hij kende.

De twee mannen werden vrienden.

Daarna vroeg O. aan Mijnheer I. of hij lid wilde worden van hun sekte.

Hij sprak er alleen maar goed over en vertelde hem van alle voordelen die hij ervan kon hebben.

Mijnheer I., die reeds van de sekte en haar activiteiten had gehoord, stemde er niet mee in zich bij hen aan te sluiten, maar vond het niet erg als hij met O. bleef omgaan en voor hem bleef werken.

Op een avond, toen hij dacht met O. naar een verjaardagsfeestje te gaan, bevond Mijnheer I. zich, tegen zijn wil, op de plaats van zijn inwijding.

Die nacht werd verzoeker onderworpen aan een "ontgroening" die hem diep heeft getraumatiseerd.

Hij werd geslagen, vernederd en gedurende vele uren psychisch en fysiek mishandeld.

Hij bleef enkele weken thuis opgesloten en vertelde niemand over wat hij had meegemaakt, zelfs zijn vader niet.

Zelfs nu nog vindt hij het moeilijk om te praten over wat hij in het bos heeft meegemaakt.

Aan dit afschuwelijke moment hield hij verscheidene psychologische nawerkingen over, waaronder posttraumatische shock, zoals blijkt uit zijn medisch attest'.

In een rapport uit 2016 van de Immigration and Refugee Board of Canada wordt uitgelegd dat deze inwijdingen in het geheim worden gehouden en dat de broederschap een van de meest gewelddadige is.

Het verbaast het CGVS dat verzoeker niet meer uitleg heeft gegeven over wat hem die avond eigenlijk is overkomen, maar deze gebeurtenissen waren bijzonder traumatisch.

Het CGVS heeft dus zijn zorgplicht geschonden door geen rekening te houden met verzoekers persoonlijke situatie, waaronder zijn psychische toestand (hoge mate van geweldpleging, posttrauma), en zijn opleidingsniveau (gebrek aan woordenschat).

Desondanks was Mijnheer I. volledig coöperatief en beantwoordde hij de vragen van de beschenningsfunctionaris naar best vermogen.

Er moet ook rekening worden gehouden met het lage onderwijsniveau van Mijnheer I. en de gevolgen die dit kan hebben voor zijn verhaal.

Om te voorkomen dat antwoorden te kort of te eenvoudig zijn omdat de woordenschat ontbreekt, de interviewer de verwachtingen niet begrijpt of zich ongemakkelijk voelt bij de situatie, moeten dus vragen worden gesteld en moet de sollicitant worden begeleid.

Mijnheer I. heeft zijn best gedaan om de verschillende elementen van zijn verhaal aan het politiebureau te vertellen zoals hij dat doet.

Hoewel het CGVS, ondanks herhaalde pogingen van verzoeker, niet tevreden lijkt te zijn met zijn antwoorden, herinnert het HCR ons eraan, aan de hand van talrijke studies die op dit gebied zijn verricht, dat :

[...]

Uit de psychologische literatuur blijkt ook dat herinneringen aan traumatische gebeurtenissen sterk verschillen van normale herinneringen.

Er is veel bewijs dat het verwerken van traumatische ervaringen het geheugen aantast.

Er bestaat ook veel onderzoek waaruit blijkt dat trauma's gevolgen hebben voor het vermogen om zich dergelijke gebeurtenissen te herinneren en voor het gedrag van getraumatiseerde personen.

Het HCR legt bijvoorbeeld uit dat :

[...]

Deze overwegingen kunnen dus verklaren waarom Mijnheer I. moeite heeft om te vertellen wat hij heeft meegemaakt.

Bovendien lijdt hij onder een gevoel van schaamte en angst, wat er onvermijdelijk toe leidt dat hij deze traumatische episode verdringt.

Het CGVS lijkt echter verontwaardigd over de moeite die de eiser heeft om een traumatische scène te vertellen.

Niettemin zou hij zich meer aan zijn gesprekspartner moeten aanpassen en precieze vragen moeten stellen aan een getraumatiseerde en ongeschoolde sollicitant.

Bij de analyse van deze zaak moet immers ook rekening worden gehouden met het opleidingsniveau van de verzoeker.

In het rapport "Beyond Proof" stelt het HCR echter dat een gebrek aan onderwijs van invloed kan zijn op het vermogen van de asielzoeker om zich uit te drukken, wat een vaag of aarzelend relaas kan verklaren: [...]

In plaats van deze verschillende elementen in aanmerking te nemen bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoeker, oordeelt het CGVS in zijn beslissing dat de in dit attest vastgestelde psychologische problemen de onjuistheden en ongeloofwaardigheden van de verklaringen niet kunnen rechtvaardigen, aangezien het psychologisch attest slechts één van de vele elementen is.

De HCR stelt echter terecht dat :

[...]

Om al deze redenen kan niet worden ontkend dat de geloofwaardigheid van het relaas van de verzoeker moet worden beoordeeld in het licht van de culturele, opvoedkundige en psychologische context die eigen is aan de verzoeker.

Door met deze elementen geen rekening te houden, schendt het CGVS in zijn zorgplichttak het beginsel van behoorlijk bestuur.

Dan wijst het CGVS op verzoekers gebrek aan kennis van de praktijken van de sekte.

Mijnheer I. heeft zich hierover uitgesproken.

Inderdaad, hoewel hij vaag geruchten had gehoord over de activiteiten van de sekte, was hij er niet meer in geïnteresseerd geweest.

Hij wilde geen deel uitmaken van deze groep, maar dacht dat hij dankzij O. en zijn connecties toch nog wat werk kon doen en de eindjes aan elkaar kon knopen.

Het was ondanks zichzelf dat hij werd ingewijd en opgenomen in de sekte.

Na zijn inwijding, na weken van pogingen om van die nacht te herstellen, waarschuwde O. verzoeker dat, nu hij was ingewijd, hij lid was en niet meer terug kon.

Hoewel hij elk contact met de sekte en haar leden trachtte te vermijden, werd Mijnheer I. vervolgens gedwongen een aantal bijeenkomsten bij te wonen en raakte hij betrokken bij twijfel achtige activiteiten.

Toen pas realiseerde hij zich dat de sekte bijzonder gewelddadig was en betrokken was bij vele illegale activiteiten.

Na overvallen op de snelweg, waarbij hij getuige was van alle geweld waartoe de leden van de sekte in staat waren, besloot hij te vluchten.

Hij werd geslagen en zwaargewond als gevolg daarvan, en heeft nog steeds littekens van het fysieke geweld dat hij onderging, zoals blijkt uit zijn medische verklaring.

Deze praktijken komen goed overeen met de praktijken van de sekte, die bijzonder gewelddadig is tegen leden die haar trachten te verlaten.

Het CGVS heeft in zijn beslissing geen rekening gehouden met deze elementen, ofschoon het de medisch aangetoonde nawerkingen ervan heeft toegelicht.

Wat de details van de leden, hun functies, de organisatie en de onderscheidende tekens van de sekte betreft, is het bovendien nuttig de context in herinnering te brengen.

Mijnheer heeft zich nooit bij de sekte willen aansluiten.

Als hij al bereid was naar O. te gaan, dan was dat alleen voor de kleine baantjes die hem in staat stelden de eindjes aan elkaar te knopen.

Hij werd door O. meegenomen het bos in, zonder te weten wat er ging gebeuren, denkend dat hij gewoon naar een verjaardagsfeestje ging, en werd met geweld ingewijd.

Als gevolg daarvan bleef hij verscheidene weken thuis, bang en getraumatiseerd.

Hij werd toen gedwongen een paar bijeenkomsten bij te wonen, maar Mijnheer I. had geen belangstelling voor de sekte of haar activiteiten.

Hij probeerde niet meer te weten te komen, te bezorgd om een uitweg uit de situatie te vinden.

De informatie die hij aan de CGVS kon verstrekken over de Eiye fraterniteit weerspiegelt dus de korte tijd die hij in de sekte doorbracht, zijn gebrek aan belangstelling voor hun activiteiten en zijn wens om zich van de groep te distantiëren.

Door met deze elementen geen rekening te houden, schendt het CGVS in zijn zorgplichttak het beginsel van behoorlijk bestuur.

Wat tenslotte de actualiteit van de angst betreft, vreest Mijnheer I. een gewelddadige behandeling of, erger nog, de dood.

Deze beweringen zijn geloofwaardig in het licht van de context waarin de sekte opereert.

In bovengenoemd rapport wordt uitgelegd dat de sekte bijzonder gewelddadig is en betrokken is bij tal van activiteiten, waaronder roof, moord en mensenhandel.

Uit het verslag blijkt duidelijk dat de sekte niet alleen gewelddadig is, maar ook machtig en over veel middelen beschikt.

Mijnheer I. vormde door zijn beroep een interessant profiel voor de sekte, die hem voor hun doeleinden had kunnen gebruiken.

Een terugkeer naar zijn land zou hem aan groot gevaar blootstellen, aangezien de sekte in het gehele land actief is en onder haar leden ook politieagenten zijn.

Mijnheer I. heeft geprobeerd hulp te krijgen van de politie, maar tevergeefs.

Bovendien heeft Mijnheer I. geen bescherming of referentiepersonen waartoe hij zich kan wenden.

Zijn ouders zijn dood en omdat hij Nigeria is ontvlucht, kon hij geen vriendschappelijke betrekkingen onderhouden via berichten uit vrees dat zijn verblijfplaats bekend zou worden.

Mijnheer I. kan zich niet meer wenden tot vrienden of anderen die hem enige bescherming zouden kunnen bieden.

Afgezien van de menselijke middelen beschikt hij niet over financiële of materiële middelen om zich tegen de bedreigingen van de sekte te beschermen.

In een land waar het financiële argument het rechtssysteem kan omverwerpen, is Mijnheer I. ten einde raad wanneer hij geconfronteerd wordt met zijn aanvallers.

Uit deze verschillende gegevens blijkt dat de vrees van Mijnheer I. voor represailles en vervolging gegrond en legitiem is.

In geval van gedwongen terugkeer naar Nigeria bestaat er een duidelijk risico van vervolging door de fraterniteit.

Om al deze redenen kan niet worden ontkend dat de beoordeling van het risico op vervolging moet geschieden in het licht van :

- De overduidelijke context van de macht van de fraterniteit die het verzoeker onmogelijk maakt bescherming van de Staat te genieten,
- De middelen van de fraterniteit om verzoeker te vervolgen en te doen vervolgen,
- Het gevaarlijke en gewelddadige gedrag waarvan verzoeker het slachtoffer is geweest en dat het bewijs vormt van het vermogen van de leden van de sekte om schade te berokkenen,
- Het ontbreken van materiële en personele middelen waarover verzoeker beschikt om zich te beschermen in geval van terugkeer naar het land.

Door met deze elementen geen rekening te houden, heeft het CGVS in zijn zorgplichttak het beginsel van behoorlijk bestuur geschonden.

Rekening houdend met de verklaringen van de verzoeker is het duidelijk dat hij een risico van vervolging loopt in geval van terugkeer in zijn land van herkomst en de vluchtelingstatus moet hem toegekend worden.

Door niet de vluchtelingstatus toe te kennen heeft het bestuur het artikel 48/3 van de wet van de 15 december 1980 geschonden.

Voorts leidt deze schending tot een schending van artikel 62 van het wet van 15 december 1980 en van artikelen 1 tot 3 van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Immers leggen deze artikelen op dat de bestuurshandelingen gemotiveerd worden en dat deze motivatie adequaat is op feitelijke en juridische vlak.

In de mate waar de beslissing het behoorlijk bestuur, in zijn tak van de zorgvuldigheidsplicht schendt kan het niet adequaat gemotiveerd wordt.

Bijgevolg worden de artikelen 62 van het wet van 15 december 1980 en 1 tot 3 van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen geschonden

• Wat de kwaliteit van vluchteling betreft (Artikel 48/3 van het wet van 15 december 1980)

Is iedere persoon gevlucht als hij met bestaansrecht vreest dat hij ten gevolge van zijn ras, zijn godsdienst, zijn nationaliteit, zijn lidmaatschap van een zekere sociale groep wordt vervolgd of zijn politieke overtuiging, en die of, ten gevolge van deze vrees kan, wil zich van de bescherming van dit land eisen, of die, door bovengenoemd gevreesd, niet er niet wil terugkeren.

Het blijkt van het asielrelaas uit dat de verzoeker loopt het risico om vervolgd te worden :

- Dat er een ernstig risico bestaat op vervolging die de dood of een onmenselijke en vernederende behandeling door de Eiyé fraterniteit tot gevolg zou kunnen hebben;
- Dat deze vrees gegrond is, gezien de eerdere gewelddaden waarvan hij het slachtoffer is geweest;

- Verzoeker behoort inderdaad tot een sociale risicogroep, verkeert in een uiterst precare psychologische toestand en beschikt niet over de materiële of personele middelen om het hoofd te bieden aan dergelijke represailles.

De vluchtelingstatus moet aan de verzoeker toegekend.

• Wat de subsidiaire bescherming betreft (Artikel 48/4 van het wat van 15 december 1980)

Uit het bovenstaande blijkt dat :

- Dat hij een groot risico loopt op onmenselijke of vernederende behandeling of de dood indien hij naar Nigeria wordt teruggestuurd;
- De Eiye Broederschap beschikt over een aanzienlijk sociaal en economisch gezag en over alle financiële middelen die nodig zijn om de krachten van orde en gerechtigheid te corrumperen, en zij zullen niet aarzelen daarvan gebruik te maken.

De subsidiaire bescherming moet aan de verzoeker toegekend worden of de bestreden beslissing moet ten minste vernietigd worden.

Het betreft dat CGVS niet met het geheel van de elementen rekening heeft gehouden die het mogelijk maken om op juiste wijze de situatie te analyseren, en niet met de context rekening gehouden zodanig dat het nodig is om de betwistbare beslissing te herzien en om aan de verzoeker het asielrecht of aan gebrek de subsidiaire bescherming te verlenen.”

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:

“3. Medisch attest

4. Documentatie”.

2.3. In de aanvullende nota van 29 augustus 2022 verwijst verzoeker naar “EUAA Nigeria Security Situation” van juni 2021 en “EUAA Country Guidance Note: Nigeria” van oktober 2021.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Nigeria uit vrees te worden gedood door de Eiye-sekte nadat hij aangaf niet langer deel te willen nemen aan hun activiteiten.

Er kan echter geen geloof worden gehecht aan verzoekers asielrelaas, gelet op de volgende vaststellingen:

- Waar hij tijdens het persoonlijk onderhoud bij verweerder volhoudt gedwongen te zijn gerekruteerd - en deze gewelddadige gedwongen inwijding een van de kernelementen van zijn relaas betreft -, blijkt uit zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij daar aangaf overtuigd te zijn geweest door een vriend om toe te treden tot de sekte en aldus geenszins gedwongen te zijn.
- Verzoekers verklaringen over de - volgens zijn versie op het Commissariaat-generaal - gedwongen inwijding in de sekte en de eed die hij moest afleggen zijn ontwijkend, onaannemelijk vaag en geenszins doorleefd. Het feit dat verzoeker door deze inwijding getraumatiseerd, beschaamd en angstig zou zijn, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, kan de onmogelijkheid om ook maar enigszins doorleefd en omstandig te vertellen over dé oorzaak van zijn problemen niet verschonen. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat deze in staat is voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken. Van verzoeker konden dan ook nauwkeurige en doorleefde verklaringen verwacht worden over de inwijding, gezien deze gebeurtenis een manifeste afwijking vormde op de alledaagsheid en van determinerende invloed was op zijn verdere leven.
- Ook verzoekers kennis over de sekte zelf is niet verzoenbaar met zijn beweringen meer dan een jaar (gedwongen) lid te zijn geweest van de Eiye-sekte. Zo kon hij amper iets vertellen over de bijeenkomsten (die hij nochtans zelf bijwoonde), over de opdrachten of activiteiten die de sekte besprak en over de overval op de autosnelweg waaraan hij zelf deelnam. Verzoekers kennis over de naam, oprichting, werking en organisatie van de sekte, alsook over de andere leden en de leider, is eveneens onaannemelijk beperkt. Verzoekers frappante onwetendheid omtrent voornoemde elementen kan niet verschoond worden door in het verzoekschrift te verwijzen naar *“de korte tijd die hij in de sekte doorbracht, zijn gebrek aan belangstelling voor hun activiteiten en zijn wens om zich van de groep te distantiëren”*. Het is immers niet ernstig dat verzoeker nagenoeg onbekend is met dergelijke elementaire aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld gedurende de tijd (minstens een jaar) dat hij deel uitmaakte van de sekte en zelfs deelnam aan bijeenkomsten en een overval op een autosnelweg. Het feit dat sommige van zijn verklaringen overeenstemmen met de informatie waarnaar verwezen wordt in het verzoekschrift (*“4. Documentatie”* bij het verzoekschrift) doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker zijn persoonlijke betrokkenheid bij de sekte in het geheel geenszins aannemelijk maakt.
- Wat betreft de beweerde vervolgingsfeiten naar aanleiding van verzoekers mededeling dat hij niet langer wilt deelnemen aan de activiteiten van de Eiye-sekte, dient te worden opgemerkt dat (i) verzoekers verklaringen over de persoon aan wie hij dit vertelde tegenstrijdig zijn; (ii) hij niet coherent kon aangeven wanneer hij klacht indiende bij de politie, met name ofwel reeds na zijn eerste ziekenhuisopname naar aanleiding van de inwijding ofwel pas nadat hij aangaf de sekte te willen verlaten en hij hierop aangevallen werd op zijn werk.
- Verzoekers verklaringen over zijn verblijfplaatsen - waar de beweerde inwijding en vervolgingsfeiten zich zouden hebben afgespeeld - zijn bovendien dermate incoherent en tegenstrijdig dat de geloofwaardigheid van zijn relaas verder ondermijnd wordt.
- Over zijn uiteindelijk vertrek uit Nigeria vertelde verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij samen met zijn werkgever zijn reis regelde, terwijl hij tijdens het persoonlijk onderhoud plots beweerde dat de broer van J., bij wie hij voor zijn vertrek verbleef, zijn reis zonder zijn medeweten

geregeld zou hebben en hij pas bij aankomst in Agadez in Niger zou hebben beseft dat hij Nigeria verliet. Dergelijke onverzoenbare versies van de feiten doen afbreuk aan de waarachtigheid van zijn vlucht(motieven).

5. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat bepaalde tegenstrijdigheden te wijten kunnen zijn aan de omstandigheden van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Waar het verzoekschrift stelt dat de interviews bij de Dienst Vreemdelingenzaken zeer kort *“kunnen”* zijn en dat daardoor mogelijk *“alle de nuttige informatie niet genoteerd zijn”*, wordt erop gewezen dat de asielzoeker bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de asielzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Ondanks het feit dat de vragenlijst aldus niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen uit zijn asielrelaas correct vermeldt.

Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken zonder tolk verliep terwijl hij *“geen Engels, maar Edo/Pidgin Engels”* spreekt, wordt vastgesteld dat in het kader van verzoekers verzoek om internationale bescherming in zijn bijlage 26 van 29 april 2019 wordt gesteld dat verzoeker *“verklaart bijstand te verzoeken van een tolk die de taal Engels beheerst tijdens het onderzoek van zijn (haar) verzoek om internationale bescherming en wordt er van in kennis gesteld dat de taal waarin zijn (haar) verzoek om internationale bescherming onderzocht zal worden door de bevoegde instanties het Nederlands is”*. In de verklaring betreffende procedure, op de Dienst Vreemdelingenzaken afgelegd op 5 juni 2019, liet verzoeker noteren de hulp van een tolk te verlangen. Hij gaf aan het Engels voldoende te beheersen om de problemen die geleid hebben tot zijn vlucht te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden, alsook het Benin voldoende te beheersen om de problemen die geleid hebben tot zijn vlucht te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden. Het kan de Dienst Vreemdelingenzaken dan ook niet verweten worden het interview te hebben afgelegd in het Engels. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift overigens tot het uiten van de algemene stelling dat zijn ondervraging bij de Dienst Vreemdelingenzaken zonder tolk verliep en dat het *“zeer waarschijnlijk”* is dat hij *“zijn woorden niet volledig heeft begrepen”*. Verzoeker toont hiermee echter geenszins aan de hand van concrete elementen of argumenten aan dat, waar of welke van zijn gezegden bij de Dienst Vreemdelingenzaken te wijten zouden zijn aan het feit dat hij niet gehoord werd in het *“Edo/Pidgin Engels”*. Evenmin werkt hij *in concreto* uit hoe dit een invloed zou hebben gehad op de bestreden motieven en beslissing, temeer gezien deze motieven geenszins details betreffen maar wel de kern van zijn asielrelaas.

Bovendien werden verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem voorgelezen in het Engels en heeft hij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. Toen verzoeker bij aanvang van het tweede persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal gevraagd werd hoe het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken verlopen was, antwoordde hij *“Het ging. Ik had ene kort interview gedaan.”* (notities van het persoonlijk onderhoud 8 februari 2022 (hierna: notities), p. 3). Hij maakte geen melding van problematische gehooromstandigheden of taalproblemen (notities, p. 3).

De hierboven genoemde vaststellingen met betrekking tot verzoekers afwijkende verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken blijven dan ook onverkort.

6. In het verzoekschrift wordt meermaals gewezen op het lage opleidingsniveau van verzoeker en zijn psychologische toestand.

Wat betreft zijn scholingsgraad dient te worden vastgesteld dat verzoeker *“junior secondary school”* (JSS3) afwerkte, volgens hem drie jaar lager onderwijs en 3 jaar secundair onderwijs (verklaring DVZ, vraag 11). Verzoeker is dan ook bezwaarlijk *“ongeschoold”*, zoals elders in het verzoekschrift wordt gesteld. Hoe dan ook houdt een beweerdelijk *“beperkte”* scholing niet in dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven.

Ook uit verzoekers verdere levensloop, waaruit blijkt dat hij verschillende jobs uitoefende en zelfs een eigen zaak in aluminium uit de grond stampte, kan evenmin enige beperkte cognitieve capaciteiten worden afgeleid. Van verzoeker kon dan ook wel degelijk worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn eigen leven.

Aangaande de in het verzoekschrift aangehaalde psychologische toestand van verzoeker dient te worden opgemerkt dat het door verzoeker neergelegde medisch attest van 7 februari 2020 - bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij het verzoekschrift voorgelegd - geen melding maakt van enige cognitieve problemen of te verwachten moeilijkheden bij het deelnemen aan de asielprocedure. Uit dit attest kan dan ook op generlei wijze worden afgeleid dat verzoeker niet in de mogelijkheid zou zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedures inzake zijn verzoek noch dat zijn cognitieve vermogens dermate zouden zijn aangetast zodat hij in de onmogelijkheid is nuttige verklaringen af te leggen teneinde zijn asielrelaas te toetsen.

Waar in het verzoekschrift wordt aangehaald dat de *protection officer* tijdens het persoonlijk onderhoud precieze vragen had moeten stellen die zijn aangepast aan een getraumatiseerde en ongeschoolde asielzoeker, dient nog te worden vastgesteld dat uit een eenvoudige lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud duidelijk blijkt dat aan verzoeker eenvoudige en duidelijke vragen werden gesteld, die hij goed kon volgen en waarvan hij de logica en de inhoud correct begreep. Verzoeker of zijn advocaat hebben niet te kennen gegeven dat verzoeker omwille van zijn scholingsgraad of psychologische toestand niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de onderhavige procedure. Op het einde van het persoonlijk onderhoud bevestigde verzoeker bovendien dat hij alle vragen goed begrepen had en had hij noch zijn advocaat iets toe te voegen (notities 8 februari 2022, p. 35). Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker en zijn advocaat een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud ontvingen, maar dat ze geen opmerkingen maakten bij de notities. Bijgevolg wordt verzoeker in toepassing van artikel 57/7^{quater} van de Vreemdelingenwet geacht in te stemmen met de inhoud van de notities.

7. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het benadrukken van de gewelddadigheid van de sekte volgens informatie en het poneren dat verzoekers vrees wel actueel, gegrond en legitiem is en hij geen beschermingsmogelijkheden heeft in Nigeria. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

8. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

10. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Betreffende artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verwijst verweerder in zijn aanvullende nota van 29 augustus 2022 naar “*EASO Nigeria Security Situation*” van juni 2021 en “*EASO Country Guidance Note: Nigeria*” van oktober 2021. Verweerder concludeert op basis van de analyse van de informatie als volgt: “*De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde*

vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet."

Verzoeker voert geen concrete elementen aan die afbreuk doen aan bovenstaande pertinente analyse, die door de Raad wordt overgenomen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS